

**Onderwerp: arbeidsduurverkorting 2023 voor parttimers
Protocol IV Roosters (cao 2018- 2023)
Datum uitspraak: 14 juni 2023**

Omschrijving geschil

De werknemer heeft een parttimecontract van 144 uur en is arbeidsongeschikt geweest in de periode dat de arbeidstijdverkorting van de fulltimenorm 152 naar 144 uur is ingegaan. Werknemer stelt zich op het standpunt duidelijk te hebben aangegeven dat de contracturen te willen blijven behouden, wat er volgens het onderhandelingsakkoord toe moet leiden dat het percentage arbeidstijd omhoog gaat.

Werkgever heeft –met een beroep op het gelijkheidsbeginsel- de contracturen van werknemer gewijzigd naar 137,5 uur per loonperiode. Parttimers hebben het recht om een beroep te doen op hun oude contracturen en deze dus te behouden. Werkgever gaat ervan uit dat fulltimers dit recht niet hebben en meent dat dit ongelijke behandeling is. Een zieke parttimer die besluit om een beroep te doen op behoud van de oude contracturen hoeft hiervoor niet extra uren arbeid te verrichten, hetgeen dus geen extra inspanning kost maar er worden wel extra inkomsten genereerd. Ook dit bestempelt de werkgever als ongelijkheid ten opzichte van de werkenden.

Uitspraak Sociale Commissie

De Sociale Commissie is van oordeel dat, hoezeer te prijzen valt dat de werkgever zich de belangen van de werknemer aantrekt, in dit geval sprake is van een door de werkgever gemaakt ongeoorloofd onderscheid. Op grond van het bepaalde in artikel 7:648 BW mag de werkgever geen onderscheid maken tussen werknemers op grond van het verschil in arbeidsduur in de voorwaarden waaronder een arbeidsovereenkomst wordt aangegaan, voortgezet of opgezegd. De enige uitzondering is dat een onderscheid gemaakt mag worden dat objectief gerechtvaardigd is.

Het betoog van de werkgever dat de regeling als discriminerend tussen werknemers moet worden beschouwd is geen goed onderbouwd en specifiek argument om een geoorloofd onderscheid tussen deeltijd- en voltijdwerknemers te maken¹.

De werknemer wordt dan ook in het gelijk gesteld.

¹ zie de uitspraken van het EU-Hof van Justitie in de zaak van Dermot Patrick O'Brien tegen Ministry of Justice (ECLI:EU:C:2012:110) en mevrouw Schuch-Ghannadan tegen de Medizinische Universität Wien (ECLI:EU:C:2019:828)